

GINO d'ARTALI
Straatdichter van Antwerpen

"Onafscheidelijk ...

Bij mij woonde in de buurt
een ouder echtpaar,
zo rond de 75-80 jaar.
Lieve en vriendelijke mensen.

Maar op een dag
zag ik het vrouwtje
zonder haar man
en ze kwijnde zichtelijk weg.

Ik vroeg haar:
"Is alles goed met jou en je man?"
Ze antwoordde: "Mijn dierbare man
is overleden."
en ze barstte in tranen uit.

Nu, ik vind de woorden:
mijn condoleances
vreselijke woorden.
Het drukt niks uit!

Dus ik omhelsde haar
en fluisterde in haar oor:
"Herinner je de mooie momenten
die jullie hebben gehad
en geef hem een speciaal plekje
in je hart en herinnering."

5-6 dagen later verdween ze ook
uit het straatbeeld.
Ik ging op onderzoek uit
en tot mijn grote verdriet
was ze ook gestorven.

En dat heb ik eerder meegemaakt:
vrouw en man
die samen
het grootste gedeelte
van hun leven
hebben gedeeld
in onvoorwaardelijke liefde.

Ik dacht ook aan iets anders
maar dat heb ik uit de briefwisseling
tussen Vincent en Theo van Gogh.

En hier sluit ik af met de vervolmaking
van de titel van dit gedicht:
Onafscheidelijk ...
... leven- (d-oodgaan)."

© Gino d'Artali